

Landmænd har været for, at anførte Bestemmelser skulde være en Gene for Landbruget, er ret ubegrundet, idet det ikke er almindeligt Gødning vand o. l., der er en Fare for Fiskebestanden, men derimod særlig saadanne kemiske Stoffer som Træsyre, Kalkvand o. l., der ved at passere Fiskenes Gæller forstyrrer eller hindrer Fiskenes Aandedræt og derved dræber dem eller tvinger dem til at forlade det forurenede Fiskevand.

§ 10. Da Pæle og navnlig Pælestumper ikke alene er en Hindring for alt Vaadfiskeri, men tillige ved at sønderrive Vaaddene volder Fiskerne store unødige Tab, har man foreslaaet de anførte Ændringer.

§ 11. Da Loven af 1907 forhandlede, var Kendskabet til Skovlvaad og Anvendelsen af dette saa ringe, saa Bestemmelserne blev upraktiske. Erfaringen ved Anvendelsen af dette Redskab har medført, at man foreslaar de anførte praktiske Ændringer.

Stykke 3. Da Udviklingen har medført, at Fiskerne anvender stærkere Motorer til deres Baade, finder man Bestemmelsen „over 6 effektive HK“ utidssvarende, hvorfor den foreslaas at udgaa.

Stykke 4. Da mange Fiskere meddeler, at Aalekam (Harke) under visse Bundforhold er det eneste anvendelige Redskab til Fangst af Aal, og at dette Haandredskab ikke kan anses for skadelig for Aalebestanden, er det foreslaaet anvendt.

Stykke 5. Da nogle Fiskeriforeninger formener, at der bør aabnes Udvej til uden Lovændringer at komme bort fra Brugen af Piglyster, er den anførte Forandring af Stykket foreslaaet.

§ 12. Under Henvisning til vedlagte Genpart af Andragende til Landbrugsministeriet fra Fiskeriforeninger paa Jyllands Østkyst har man i Henhold til Motiveringen af nævnte Andragende foreslaaet, at de 3 første Stykker af Paragraffen bortfalder.

Sidste Stykke. Den foreslaaede Ændring er fremsat, fordi man mener, de anførte Ord, der foreslaas at udgaa, for unødvendige.

§ 13. Ændringsforslaget til § 13 er foretaget efter Overenskomst med Udsendinge fra Dansk Ferskvandsfiskeriforening og formenes at ville fremme et nyttigt Samarbejde mellem Ferskvands- og Saltvandsfiskere angaaende omhandlede Forhold.

§ 14. Fiskeriforholdene ved Læsø er paa Grund af de udstrakte Grunde ud for Øen og det særlige store Fiskeri efter Hornfisk af ret ejendommelig Art. Fra gammel Tid blev dette periodiske Fiskeri drevet af Øens Jordbrugere.

Efter at Antallet af erhvervsmæssige Fiskere paa Øen er bleven ret betydelig og stadig er voksende, er der opstaaet forskellige Rivninger mellem disse og de periodiske Fiskere. Gennem flere Aars Forhandlinger er der ved mæglende Hjælp af Bestyrelsesmedlemmer i Dansk Fiskeriforening opnaaet Overenskomst mellem Parterne, der tilfredsstiller disse, og maa man derfor meget anbefale, at de foreslaaede Ændringer for Fiskeriet ved Læsø vedtages.

§ 15. Forslagene til Stykke 1,1 og 1,3 motiveres ved:

a. Issinger. Da det fra flere Sider paastaas, at Issingen, der indtager samme Ernæring som Rødspætten, holder denne borte, og den mest rentable Afsætning af Issingen sker til Fiskefoderfryserierne, har man ment det formaalstjenligt at undlade Maalbestemmelser for denne Fiskeart.

b. Da Aalekvabben efterhaanden dels er bleven en Salgsvarer af nogen Betydning, og desuden mange Steder er næsten uundværlig til Agn, har Udvalget forment, at de foreslaaede Ændringer vil vise sig praktiske.

Angaaende Stykke 4 har Udvalget forment, at det bør overlades Landbrugsministeren at give den foreslaaede Dispensation, naar saadan kan ske uden at overbebyrde Kontrol og under Former, der sikrer, at den ikke misbruges til Skade for Salg af Maalsfisk i Indlandet.